

تقدیم به پدر و مادر عزیزم

تقدیم به تندیس مهربانی، مادرم و دلیل زندگی‌ام،
کیارش عزیزم

صغری

زارعی

اگه جزو کسایی هستی که عربی رو دوست دارن، یا لاقل پذیرفتن که باید تو این دو سه سال تا کنکورشون، برای درس عربی حسابی وقت بذارن که هیچ، ما کاملاً باهات موافقیم.

اما اگه جزو دستهٔ دیگهای هستی که هیچ‌جوره با عربی کنار نمیان و مدام می‌گن: «آه، په فبره این‌همه قواعد سفت و عیوب غریب واسه یه زبان؟» یا «نگاه کن! آن‌نمای ... آن‌نمای ... آن‌نمای ... په کاریه فب؟ یه کلمه بگو؛ شما!» و از این‌جور حرف، بیا بشین یه دو کلام با هم حرف بزنیم: کلام اول!) کنکور خواهر من! کنکور برادر من! وقتی می‌دونی درصد عربی چه اثر مهمی تو نتیجهٔ کنکورت داره، خب یه کم گاردتو باز کن نسبت بهش، نمی‌گم دوست جون‌جونی شو با عربی، ولی باور کن در حد یه رفاقت معمولی رو می‌تونی داشته باشی باهاش. چه طوری؟ بعد کلام دوم بهت می‌گم.

کلام دوم) فرض کن می‌خوای یه مسیر سخت و پریچ‌وخرم رو طی کنی، معلومه که ذهن‌ت ناخودآگاه جلوی این سختی و قدم‌گذاشتن تو مسیر مقاومت می‌کنه. ولی اگه کسی که قبل تو این راه رفته بهت بگه آخر راه کلی مناظر زیبا و دلپذیر منتظره، مطمئناً راحت‌تر راه می‌فتد و با سختیای مسیر کنار می‌ای. حکایت عربی‌خوندن و سختیشه. هر چی به عربی مسلط‌تر بشی منظره‌های زیباتری منتظره. می‌پرسی چیه؟ اولیش همین شیرینی موقفيت تو امتحانات و کنکور. دومیش واسه تو که دانش‌آموز انسانی هستی و از اون اهل دلاشی! لذت‌بردن بیشتر از زبان و ادبیات فارسی خودمنه. بهتر از من می‌دونی که کلی از شاهکارهای ادبیات فارسی پر از عبارات عربی هستن. مثل این غزل حافظ: از خون دل نوشتم نزدیک دوست نامه/ اتی رأیث دهراً من هجرک القيامة (از دوری تو، روزگار را مثل قیامت [سخت و ترسناک] دیدم). یا غزل معروف سعدی: «به پایان آمد این دفتر» که پر از ابیات زیبای عربیه.

سومیش این که می‌تونی تا حدی خود ادبیات عربی رو هم بخونی، این‌قدر زیباست که نگم برات! از ادبیات کهن‌شون، ادبیات معاصرشون، شعرهایی که مردمش روی دیوارها می‌نویسن و معروفه به جداریات و ... مثلًا: «سلام للذين أحبتهم عبّا: سلام بر آنان که بیهوده دوستشان داشتیم» یا «- کیف بنیت نفسک؟ - جَرَحًا علىَ جَرَحٍ: «چگونه خودت را ساختی؟ - زخم به زخم!»

کنار این‌ها یه چیز دیگه رو هم یادت نره که هر زبان جدید، یه دنیای جدیده!

اما خب، قرار نیس ما کنار گود بشینیم و فقط بگیم فلاں کار رو بکن. تمام تلاش‌مونو کردیم که با تألیف یه کتاب خوب و جذاب، مسیر رو برات ساده کنیم. نوشتنش حدود یه سال و نیم طول کشید و مؤلفای خوبیون تلاش‌کردن تمام مطالب مورد نیاز شما برای تسلط کامل به مبحث عربی دهم رو در کتاب پوشش بدن. خانم زارعی گرامی و آقای اصغری عزیز ازتون ممنونم.

تشکر می‌کنم از همکارانمون تو واحد تألیف کتاب‌های انسانی، خانم الهه آرانی و آقای سعید احمدپور که همیشه تلاش می‌کنن تا کتاب‌های انسانی با بهترین کیفیت به دست شما برسه.

و ممنونم از همکاران واحد تولید، بابت روحیهٔ خستگی‌ناپذیر و زحمات مداومشون.

با سلام خدمت همکاران گرامی و دانش آموزان عزیز

کتابی که پیش روی شماست، جهت آمادگی برای شرکت در آزمون های کنکور سراسری تألیف شده است؛ البته از آنجایی که ساختار این کتاب به صورت درس به درس است، برای آمادگی در امتحانات مدرسه و کنکورهای آزمایشی نیز به راحتی قابل استفاده می باشد و می توانید با توجه به بودجه بندی آزمون مورد نظر، مباحث را انتخاب و مطالعه کنید.

تلash ما در این کتاب بر این بوده است که با پیش و رویکردی کاملاً متفاوت و مطابق با سبک کتاب های درسی جدید حرکت کیم و مهارت دانش آموز را در یادگیری کامل مطالب درسی و پاسخ گویی به تست های کنکور بالا ببریم.

معرفی بخش های مختلف کتاب در هر درس:

۱- درس نامه: بیان مطالب درسی به زبانی کاملاً ساده و روشن است و دارای مثال های کافی و متنوع می باشد. ضمن توجه به مطالب کتاب درسی، نکات کاربردی و کنکوری را به صورت کامل ذکر کرده ایم و تلash نموده ایم بین مطالب کنکوری و کتاب درسی ارتباط مؤثری برقرار کنیم. در توضیح قواعد از جدول ها و نمودارهای مختلفی استفاده شده و بعد از بیان هر مطلب «نمونه تستی» مربوط به آن همراه پاسخ تشریحی ذکر شده است.

۲- کارگاه ترجمه: در پایان بخش قواعد هر درس، قواعد ترجمه مربوط به آن نیز تحت عنوان «کارگاه ترجمه» آورده شده است که در برداشتن مثال های کافی، نکات کنکوری ترجمه و نمونه های تستی است. به داشت آموزان عزیز توصیه می کنیم جهت تسلط بر تست های ترجمه، این بخش را نیز خیلی خوب مطالعه کنند.

۳- ترجمه و بررسی جملات مهم درس: در این بخش جملات مهم هر درس ترجمه شده و از منظر قواعدهای که تا همان درس خوانده اید، مورد بررسی قرار گرفته است و نکات مهم کنکوری قواعد و ترجمه مربوط به آن نیز بیان شده است. مطالعه این بخش نیز در مهارت شما در پاسخ گویی به تست ها بسیار کمک کننده است.

۴- واژنهای نامام و ازهای مهم به صورت درس به درس بیان شده است. این بخش محدود به ازهای متن نیست، بلکه شامل همه و ازهای مهم درس می باشد. شکل مضارع و مصدر فعل ها بیان شده و به مطالب و نکات مهم واژگان نیز اشاره شده است.

۵- کلمات متضاد و متضاد: با توجه به این که این موضوع، هم در کتاب درسی و هم در تست های کنکور مورد توجه قرار گرفته است، کلمات متضاد و متضاد هر درس را جمع آوری کرده ایم.

۶- جمع های مکسر: جمع های مکسر نیز مانند متضاد و متضاد از اهمیت زیادی برخوردار است و به صورت مستقیم و غیرمستقیم در تست های کنکور مورد پرسش قرار می گیرد.

۷- پرسش های چهارگزینه ای: در این بخش تیپ های مختلفی از تست ها به تعداد کافی و به صورت طبقه بندی شده وجود دارد و شامل تست های کنکور سراسری سال های اخیر و تست های تالیفی بسیار قوی و منطبق با استانداردهای کنکور سراسری می باشد. هم چنین با توجه به وجود تست های تالیفی متنوعی که در این مجموعه وجود دارد، تیپ های مختلف سؤالاتی که در سال های آینده نیز ممکن است در کنکور طراحی شود، پوشش داده شده است. از مطالبی که در کتاب درسی حذف شده، سوال داده نشده و تست ها کاملاً منطبق با کتاب درسی و کنکورهای جدید است. این بخش شامل تست های واژگان (متضاد، متضاد، جمع مکسر، ...)، ترجمه (چهار عبارتی، تک عبارتی)، تعریف، مفهوم، درک مطلب و قواعد می باشد. در پایان تست های قواعد هر درس، چند تست «ضبط حرکات» هم داده شده تا داشت آموزان به تدریج با این نوع تست ها آشنا شوند.

۸- پاسخ های تشریحی: آن چه در پاسخ گویی به تست ها مورد نیاز و ضروری بوده کاملاً توضیح داده شده و به نکات و موارد مهم و دام های تستی اشاره شده است؛ همه گزینه ها بررسی شده و در موارد لازم ترجمه گزینه ها بیان شده است.

راهنمای استفاده از کتاب

قبل از پاسخ دادن به تست های قواعد هر بخش، ابتدا درس نامه مربوط به آن ها را به طور کامل و دقیق مطالعه کنید؛ بدیهی است که پیش از پاسخ دادن به تست های ترجمه نیز لازم است پاسخ کارگاه ترجمه را با حوصله بخوانید و واژگان آن درس را به خاطر بسپارید.

دانش آموزان عزیز توجه داشته باشند قبیل از این که کلید پاسخ را نگاه کنند، جهت یادگیری بهتر، ابتدا خودشان تست ها را حل کنند، سپس به بخش پاسخ مراجعت کنند و پاسخ خود را مقایسه و آموخته های خویش را تکمیل نمایند.

البته در شیوه مطالعه و دستورالعمل استفاده از کتاب، با توجه به شرایط خاص هر دانش آموز ممکن است دیگران محترم و مشاوران عزیز نظرات دیگری داشته باشند که قطعاً نظر آن اساتید بزرگوار در اولویت خواهد بود.

امیدواریم که تلash ما در تألیف این کتاب در کنار تلash شما عزیزان در مطالعه دقیق مطالب آن، در موفقیت شما عزیزان نتیجه بخش باشد.

در پایان، وظیفه خود می دانیم از همه عزیزانی که هر یک به نوعی ما را در این مسیر یاری نمودند، قدردانی کنیم:

همکاران محترم واحد تالیف، آقایان مهدی هاشمی، سعید احمدپور و خانم الهه آرانی

همکاران گرامی در واحد تولید

همکاران محترم در واحد ویرایش فنی

دوستان گرامی آقایان محمدعلى جنابی و مختار حسامی و همکار محترم سرکار خانم ملیحه یعقوبی زاده که برای ویراستاری این کتاب قبول زحمت نمودند و سایر عوامل و دست اندر کاران.

شاد و سر بلند باشید.

مؤلفان

٧	الدرس الأول: ذات الله
٣٠	الدرس الثاني: أسم مسؤولون
٤٦	الدرس الثالث: وظيفة
٦٢	الدرس الرابع: الساعات السلمي
٧٧	الدرس الخامس: هذا أهلي الله
٩٥	الدرس السادس: المعالم العالمة
١٠٨	الدرس السابع: صناعة النفط
١٢٢	الدرس الثامن: يامن في البحر عجائبه
١٣٦	ساختة تشربها
١٨٣	ساختة المسى

ذَلِكَ هُوَ اللَّهُ

صيغ الأفعال

قواعد

دوستان، در این درس مهم‌ترین قواعدی را که در دوره متوسطه اول یاد گرفته‌اید، مرور و نکاتی را به آن اضافه می‌کنیم. سعی کنید برای قوی تر کردن پایه عربی خود به مطالب این درس کاملاً مسلط شوید.

١- انواع کلمه: اسم، فعل، حرف

۱- اسم: واژه‌ای است که دلالت بر چیزی یا شخصی یا مفهومی دارد و در آن عنصر زمان وجود ندارد؛ مانند: حُسَين، شَجَرَة، تِلْفَاز (تلوزیون)، أَنْتَمْ (شما)، أَكْلُ (خوردن) و

۲- فعل: واژه‌ای است که دلالت بر انجام کاری یا رویدادن حالتی دارد و در آن حتماً عنصر زمان (گذشته، حال، آینده) وجود دارد؛ مانند: أَكُلُوا (خوردن)، يَتَظَرُونَ (می‌نگرند)، جَالَسُوا (همنشینی کنید) و

۳- حرف: مقصود از حرف در اینجا «حروف الفبایی» نیست؛ بلکه واژه‌هایی مانند مِن (از)، فِي (در)، إِنْ (بی‌گمان)، لَوْ (اگر)، أَنْ (که) و ... است که به همراه واژه یا واژه‌های بعد از خود، معنای جمله را تکمیل می‌کنند.

مثال: فَعْلُ أَسْمَ فَعْلٌ فَعْلٌ فَعْلٌ فَعْلٌ أَسْمٌ أَسْمٌ أَسْمٌ أَسْمٌ لِتَنَاهِبَ إِلَى قَرِيتَنَا الْجَمِيلَةِ: سوار ماشینی شدیدم تا به روستای زیباییمان برویم.

هر واژه‌ای که در ابتدای آن «ال» یا در انتهای آن تنوین (ءٰ) باشد، اسم است.

به خاطر بسپارید؛ واژه‌های زیر «اسم» هستند:

ضمایر؛ مانند: أَنْتَ، أَنَا، هُمْ، أَنْتَنَ، كِ و ...

مصدرها؛ مانند: ذَهَاب (رفتن)، جَلْوس (نشستن)، تَعْلُم (آموختن) و ...

اسم‌های اشاره: هَذَا، هَذِهِ، هَذَانِ، هَذَانِ، هُؤُلَاءِ، ذَلِكَ، تَلْكَ، أُولَئِكَ، هُنَاكَ، هُنَاكَ

اسم‌های موصول: الْأَذِي، الْأَتِي (کسی که / که)، الْأَذْنَانِ، الْأَذْنَانِ، الْأَذْدِينِ، الْأَذْدِينِ (کسانی که / که)، مَنْ (کسی که، کسانی که)، ما (چیزی که)

ادوات استفهام (کلمات پرسشی)؛ مانند: مَنْ (چه کسی؟)، مَا (چه چیز؟)، مَتَى (کی؟)، أَيْنَ (کجا)، كَيْفَ (چگونه؟)، كَمْ (چند؟) و ...

بهترین راه تشخیص فعل، آشنایی با ساختار فعل ماضی، مضارع و امر است؛ چون هر فعلی قطعاً در یکی از این سه ساختار قرار دارد.

بحث مذکر و مؤنث در زبان عربی به «همه اسم‌ها» مربوط می‌شود؛ در دنیای واقعی، مذکر (نربودن) و مؤنث (ماده‌بودن) مربوط به جانداران است؛ اما در دنیای زبان عربی، همه اسم‌ها - حتی جامدات و مفاهیم - یا مذکر هستند یا مؤنث. به عنوان مثال واژه «كتاب» مذکر و «منصدة» (میز) مؤنث است؛ بنابراین، فعل، ضمیر، صفت، اسم اشاره و ... برای اسم‌های مذکر به صورت مذکر و برای اسم‌های مؤنث به صورت مؤنث آورده می‌شود.

تشخیص مذکر و مؤنث

حالا این سؤال مطرح می‌شود که در برخورد با یک اسم، چگونه تشخیص دهیم مذکر است یا مؤنث؟ اسم مؤنث عموماً با علامت‌های تأییث همراه است و مهم‌ترین علامت تأییث «ة» می‌باشد؛ مانند: فاطمة، مُمَرَّة (پرستار)، فَرِيَة (روستا)، مُسَاعِدَة، قصیرة و

دقت کنید که علامت تأییث «ة» است نه «ت»! بنابراین واژه‌هایی مانند «بیت، صوت، مؤت، نبات (گیاه)، صامت (ساکت) و ...» مذکر هستند نه مؤنث!

برخی از اسم‌ها علامت تأییث ندارند، اما از معنای آن‌ها کاملاً مشخص است که مؤنث هستند؛ مانند: بنت (دختر)، أم (مادر)، زینب، أخت (خواهر) و

در برخورد با اسم‌های جمع مکسر باید به مفرد آن‌ها نگاه کنیم و سپس قضاوت کنیم که آیا مذکر است یا مؤنث؛ مثلاً «جُمْلَة» جمع مکسر «جملة» است و مؤنث، و «إِخْوَة» (برادران) جمع مکسر «أخ» است و مذکر. حالا شما بگویید واژه‌های «سُور، طَلَبَة، ظَلَمَة» کدام مذکر و کدام مؤنث است؟

یکشنبه‌دانیم

اسمی شهرها و کشورها نیز غالباً مؤنث به حساب می‌آیند؛ مانند: إِيرَان، مشهَد، كُويَت،

تعدادی اسم وجود دارد که هرچند علامت تأییث ندارند اما در زبان عربی مؤنث حساب می‌شوند و باید آن‌ها را به خاطر سپاریم؛ واژه‌هایی مانند: عَيْن (چشم)، يَد (دست)، رِجْل (پا)، شَمْس (خورشید)، أَرْض (زمین)، نَفْس (خود)، سَمَاء (آسمان)، رِيح (باد)، بَرْ (چاه)، نَار (آتش) و ... به این واژه‌ها اصطلاحاً «مؤنث معنوی» می‌گویند.

یک قاعدة بسیار پُرکاربرد وجود دارد و آن این است که با «اسمی جمع غیرعاقل» همانند «مفرد مؤنث» برخورد می‌شود و برای آن‌ها اسم اشاره، ضمیر، فعل و ... در حالت مفرد مؤنث می‌آید؛ مثلاً می‌گوییم: هذه الأَنْهَار تَجْرِي عَلَى الْأَرْض. در این مثال می‌بینید که برای «الأنهار» (رودها) که جمع مکسر «النَّهَر» است، اسم اشاره «هذه» و فعل «تَجْرِي» به صورت مؤنث آورده شده‌اند.

کم اسمًا مؤنثاً یُوجَد في هذه العبارة؟ «ذَاكْ هُوَ اللَّهُ الَّذِي أَنْعَمَهُ مُنْهَمَرَهُ / فَصَيَّرَ الْأَرْضَ بِهِ بَغْدَ اغْبِرِارِ حَضَرَهُ»

(۳) ثالثة

(۲) اثنان

(۱) واحد

پاسخ گزینه «۴» دقت کنید واژه‌های «مُنْهَمَرَه» و «حَضَرَه» در اصل «مُنْهَمَرَه» و «حَضَرَه» هستند که به خاطر رعایت وزن شعری «ة» به صورت «ه» نوشته و خوانده می‌شود. پس اسم‌های مؤنث موجود عبارت‌اند از: ۱- أَنْعَمْ (جمع مکسر «نعمَة») ۲- الْأَرْض (مؤنث معنوی) ۳- مُنْهَمَرَه ۴- حَضَرَه.

۲- اسم از نظر تعداد: مفرد، مثنی، جمع

۱- مفرد: دلالت بر یک چیز یا یک نفر دارد؛ مانند: معلّمة (آموزگار)، الجَوَال (تلفن همراه)، مُؤَظَّف (کارمند).

۲- مثنی: دلالت بر دو چیز یا دو نفر دارد؛ مانند: معلّمتان (دو معلم)، الجَوَالان (دو تلفن همراه)، مُؤَظَّفین (دو کارمند). در ادامه با نحوه ساخت اسم مثنی آشنا می‌شوید.

۳- جمع: بر بیش از دو چیز یا دو نفر دلالت دارد؛ مانند: معلمات (چند آموزگار)، العُصُون (شاخه‌ها)، مُؤَظَّفون (کارمندان).

در عربی دو نوع جمع داریم: ۱- جمع سالم - ۲- جمع مکسر؛ در جمع سالم (که خود به دو نوع جمع مذکر سالم و جمع مؤنث سالم تقسیم می‌شود)، به اسم مذکر و مؤنث، علامت جمع هر یک اضافه می‌شود؛ اما در جمع مکسر عالم یا پسوندهایی به آخر واژه اضافه نمی‌شود، بلکه آن اسم کاملاً به هم می‌ریزد و آرایشی جدید به خود می‌گیرد. جمع‌های مکسر عموماً قاعدة خاصی ندارند و باید به خاطر سپرده شوند. در جدول صفحه بعد ساختار و نحوه ساخت اسم‌های مثنی و انواع جمع ذکر شده است.

مثال	ساختار			مثنی	
مکتبَتَان مکتبَتَيْن	مَكْتَبَة وَالِدَان وَالِدَيْن	والِد وَالِدَيْن	اَن يَّنِين	اسم مفرد (مذکر يا مؤنث) +	
مُتَهَمَونَ مُتَهَميْنَ	مَتَهَم مَسْلِيمُونَ مَسْلِيمَيْنَ	مُسْلِيم يَنِين	وَن يَنِين	اسم مفرد مذکر + + مذکر سالم	جمع مؤنث سالم
مُمَرَّضَة / مُمَرَّضَات / صَدِيقَة عَامِل (كارگران) / طَبِيب أَطْبَاء / نَجَم أَشْعَار، أَنْجَم (ستارگان) / يَد أَيْدِي (دستان)			اسم مفرد مؤنث + ات («ا» مؤنث در هنگام جمع بسته شدن حذف می شود).		
قاعدة خاصی ندارد و باید آنها را حفظ کنیم.				مكسّر	

عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱) مثنی مِنْ «مُؤْمِن» ← مُؤْمِنِيَنْ

۲) جمع سالم مِنْ «عَامِل» ← عَامِلَاتْ

۳) جمع سالم مِنْ «طَبِيبَة» ← طَبِيبَاتْ

۴) گزینه «۳» بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه (۱): علامت مثنی «اَن / يَن» هست؛ بنابراین «دو مؤمن» می شود؛ مؤمان / مؤمنین. («مؤمنین» جمع مذکر سالم است.)

گزینه (۲): «عَامِل» جمع مكسّر است!

گزینه (۴): «أشعار» جمع مكسّر «شاعر» است نه «شاعر»؛ جمع «شاعر» می شود «شُعَرَاء».

وقتی بخواهیم اسم مؤنثی را که به «ة» ختم شده، جمع ببنديم و به آن «ات» اضافه کنیم، ابتدا «ة» آن را از آخرش حذف می کنیم و سپس «ات» را اضافه می کنیم؛ مثال: طَبِيبَة ← طَبِيبَاتْ طبیبات.

گفتیم مثنی و جمع مذکر سالم دارای پسوندهای «اَن / يَن» و «وَن / يَن» هستند؛ اما این که با کدام پسوند بیانند، بستگی به جایگاهشان در جمله دارد. (با این مبحث در درس ششم آشنا خواهید شد.)

همان طور که در جدول بالا می بینید، بعضی از اسم‌ها بیشتر از یک جمع مكسّر دارند؛ مثال: عُصْنَ ← عُصُون، أَعْصَان / طَالِبَ ← طَالِب، طَلَبَة.

اگر کلمه‌ای مانند «مُعلَّمَيْن» آخرش حرکت‌گذاری نشده باشد، در این حالت باید به قرائت دیگر در جمله توجه کنیم تا بتوانیم تشخیص دهیم این کلمه مثنی (معلّمین) است یا جمع مذکر سالم (معلّمین)!

این مهم‌ترین نکته در این مبحث است: هر واژه‌ای که آخرش «اَن»، «يَن»، «وَن» و «ات» بود، لزوماً مثنی، جمع مذکر سالم و یا جمع مؤنث سالم نیست. در واقع زمانی یک اسم، مثنی یا جمع مذکر سالم یا جمع مؤنث سالم است که دقیقاً این ساختار را داشته باشد: «اسم مفرد + پسوند». در خیلی از اسم‌ها علامت‌های ذکر شده جزء خود واره است نه علامت مثنی، جمع مذکر سالم و جمع مؤنث سالم، اکنون به این نوع اسم‌ها اشاره می کنیم:

ان ← واژه‌ای مانند طَيْران (پرواز)، عَفْران (آمرزش)، عَطْشَان (تشنه) و ... مفرد هستند و واژه‌ای مانند أَدِيَان (دین‌ها)، أَلوَان (رنگ‌ها)، أَذْهَان (ذهن‌ها) و ... جمع مكسّر هستند.

ون ← واژه‌ای مانند جُنُون (دیوانگی)، مَحْزُون (غمگین)، مَضْمُون (محتو) و ... مفرد هستند و واژه‌ای مانند دُيُون (قرض‌ها)، عُصُون (شاخه‌ها) و ... جمع مكسّر هستند.

ين ← واژه‌ای مانند مَسَاكِين، مَضَامِين، قَوَافِين و ... جمع مكسّر هستند نه جمع مذکر سالم!

ات ← واژه‌ای مانند أَصْوات، أَمْوَات، أَبِيَات و أَوْفَات جمع مكسّر هستند نه جمع مؤنث سالم!

عَيْنُ الصَّحِيحَ عَنِ الْكَلِمَاتِ الْمُعَيْنَةِ:

- ١) يَحِبُّ أَنْ نَجْتَهَد لِلطَّيْرَانِ نَحْوَ الْكَمَالِ وَالرَّشْدِ: مَثْنَى مَذَكَرٍ
- ٢) لَا يَرْفَعُ الْأَوْلَادُ الْمُؤَدِّبُونَ أَصْوَاتَهُمْ أَمَامًا وَالَّذِيْهِمْ: جَمْعُ سَالِمٍ لِلْمُؤَنَّثِ
- ٣) لَا تَطْزَرَدُ الْمُحْتَاجِينَ عِنْدَمَا يَسْأَلُونَ مِنْكَ شَيْئًا: جَمْعُ سَالِمٍ لِلْمَذَكَرِ
- ٤) تَشَمُّ رَائِحَةَ الرَّيَاحِينَ فِي هَذِهِ الْحَدَائِقِ: جَمْعُ سَالِمٍ لِلْمَذَكَرِ

گزینه ۳» بررسی سایر گزینه‌ها:

«الطَّيْرَانِ» مصدر و مفرد، «أَصْوَاتٍ» جمع مكسّر «صَوْتٌ» و «الرَّيَاحِينَ» جمع مكسّر «الرَّيْحَانَ» است.

ترجمة گزینه‌ها:

گزینه (۱): باید برای پرواز به سوی کمال و رشد تلاش کنیم.

گزینه (۲): فرزندان مؤدب صداهایشان را در برابر پدر و مادرشان بالا نمی‌برند.

گزینه (۳): نیازمندان را هنگامی که از تو چیزی می‌خواهند با تندي نران!

گزینه (۴): بوی گیاهان خوشبو را در این باغ‌ها استشمام می‌کنیم.

۲- اشاره با اسماء اشاره

اسم‌های اشاره دو نوع هستند: **۱- اسمی اشاره به نزدیک** **۲- اسمی اشاره به دور**

اسم‌های اشاره به دور	
ذلك (آن)	مفرد مذکر
تلك (آن)	مفرد مؤنث
أولذلك (آن‌ها)	جمع مذکر
أولتلك (آن‌ها)	جمع مؤنث

اسم‌های اشاره به نزدیک	
هذا (این)	مفرد مذکر
هذان / هذين (این‌ها)	مثنای مذکر
هؤلاء (این‌ها)	جمع مذکر
هذه (این)	مفرد مؤنث
هاتان / هائين (این‌ها)	مثنای مؤنث
هؤلاء (این‌ها)	جمع مؤنث

اسم‌های اشاره به مکان: **۱- هُنَا (این‌جا)** **۲- هُنَاكَ (آن‌جا)**

نحو «هُنَاكَ» در ابتدای جمله غالباً معنی «وجود دارد» می‌دهد؛ مثلاً: **هُنَاكَ كِتَابٌ مُفَيِّدٌ** فی مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ: کتاب‌های مفیدی در کتابخانه مدرسه وجود دارد.

... پیشتریدهایم

همان‌طور که اشاره کردیم، با اسمی جمع غیر عاقل همانند «مفرد مؤنث» برخورد می‌شود؛ بنابراین برای اشاره به واژه‌هایی مثل «جِبال، كَثَب، فَرَاشَات (پروانه‌ها) و ...» از اسم اشاره مفرد مؤنث (هَذِهُ / تَلْكُ) استفاده می‌کنیم.

مثال هذه الكتب. / تلك الجبال. / هذه فراشات. / تلك الصُّورُ

عَيْنُ الْخَطَا فِي اسْتِعْمَالِ اسْمِ الْإِشَارَةِ:

- ١) أولئك سُيَّاحٌ من ألمانيا!
 ٢) هذان الطفّالان ضاحكانٍ
 ٣) گزينة «٢» الدّرَّار
 ٤) هذه الدّرَّار!

الدّرْ (جمع مكستر الدّرَّ: مرواريد)، جمع غير عاقل است و برای آن باید از اسم اشاره مفرد مؤثث استفاده کیم:

٥- أدوات استفهام

ادوات استفهام همان کلمات پرسشی هستند که برای پرسش از چیزی استفاده می‌شوند. مهم‌ترین ادوات پرسشی به همراه توضیحات در جدول زیر آمده است.

ادات استفهام	معنی	توضیح	مثال
آیا / هل	آیا؟	برخلاف بقیه ادوات استفهام که اسم هستند، این دو «حرف»‌اند.	- آسمعتِ ما قُلتُه لَكِ؟: آیا آن چه را که به تو گفتم شنیدی؟
	در جواب آن‌ها از «لا» و «نعم» استفاده می‌شود.	در جواب آن‌ها از «لا» و «نعم» استفاده می‌کارم به من کمک می‌کنی؟	- هَلْ تُساعِدُنِي فِي عَمَلِي هَذَا؟: آیا در این کارم به من کمک می‌کنی؟
من	چه کسی؟ چه کسانی؟	برای پرسش از انسان به کار می‌رود.	- مَنْ يُرَأِفُكُمْ فِي هَذَا السَّفَر؟: چه کسی در این سفر شما را همراهی می‌کند؟
ما / مَاذا	چه؟ چه چیز؟ چه چیزهایی؟ چیست؟	برای پرسش از غیر انسان به کار می‌رود.	- مَا هِيَ أَهْدَافُ الْمُسْتَقْبَلِ؟: اهداف برای آینده چیست؟
لِمَاذا / لِمَ	برای چه؟	برای سؤال از علت کاری به کار می‌رود. «لِمَ» مخفف «لِمَا» است.	- لِمَ (= لِمَا) تُساعِدُ الْآخَرِينَ؟: چرا به دیگران کمک می‌کنی؟
بِمَ	با چه چیز؟	برای اصل همان «بِما» است که مخفف شده است.	- بِمَ ثَدَهَ إِلَى مَدْرَسَتِكَ؟: با چه چیز به مدرسه‌ات می‌روی؟
أَيْنَ	کجا؟	برای پرسش از جا و مکان به کار می‌رود.	- أَيْنَ وَضَعَتِ الْمَفَاتِيحَ؟: کلیدها را کجا گذاشتی؟
مَتَى	چه وقت؟ کی؟	برای پرسش از زمان وقوع فعلی به کار می‌رود.	- مَتَى تَنَاهَى مِنْ عَمَلِكَ؟: کی کارت را تمام می‌کنی؟
كَيْفَ	چگونه؟ چه طور؟	برای پرسش از حال کسی یا چیزی و چگونگی وقوع فعل به کار می‌رود.	- كَيْفَ الْجُوُفِي مدینتُكُمْ؟: هوا در شهر شما چگونه است؟
أَيْ	کدام؟	برای پرسش از چیزی یا کسی به کار می‌رود.	- أَيْ مهْنَةٌ تَحْبِبَنِي؟: کدام شغل (چه شغلی) را دوست داری؟
كَمْ	چند؟ چه مقدار؟ چه قدر؟	برای پرسش از مقدار و اندازه یک چیز به کار می‌رود.	- كَمْ الْمَسَافَةُ مِنْ طَهْرَانَ إِلَى قُمْ؟: فاصله از تهران تا قم چقدر است؟
إِمْنَ	برای کیست؟ برای چه کسی؟ مال کیست؟	برای پرسش از مالکیت به کار می‌رود.	- لِمَنْ هَذَا الْجَوَال؟: این موبایل مال کیست؟

حروف اصلی: حروف اصلی حروفی هستند که اساس یک فعل یا اسم را تشکیل می‌دهند و در تمامی صیغه‌ها یا واژه‌های هم‌خانواده آن وجود دارند. به حروف اصلی فعل، «ریشه» یا «ماده فعل» هم می‌گویند. بسیاری از کلمه‌ها در زبان عربی دارای سه حرف اصلی هستند. به عنوان مثال در کلمات «عَرَفْتُمْ، نَعْرِفُ، تَعَارِفُ، يَعْرَفَانِ، نَتَعَرَّفُ، عَارِفٌ، مَعْرُوفٌ، مَعْرَفَةٌ» سه حرف «ع ر ف» که در همه آن‌ها مشترک بوده و به ترتیب تکرار شده‌اند، حروف اصلی هستند.

و یا در کلمات «عَمَلْتُنَّ، عَامِلُو، يَعْتَمِلُونَ، إِسْتَعْمَلْنَا، عَمَالٌ، مَعْمُولٌ و ...» سه حرف «ع م ل» حروف اصلی می‌باشند. به حروفی که در کلمه جزء حروف اصلی نیستند، حروف زائد می‌گویند.

تشخیص حروف اصلی یا ریشه کلمه بسیار ضروری است و به شناخت درست وزن یک فعل و یا اسم کمک می‌کند.

روش پیداکردن وزن کلمه: بیشتر کلمات در عربی وزن دارند. برای به دست آوردن وزن یک کلمه به جای حروف اصلی آن، به ترتیب سه حرف «ف ع ل» را می‌گذاریم و بقیه حروف و حرکات همان‌گونه که هستند می‌آیند.

مثال: يَنْصُرُونَ ← يَقْعُلُونَ / مَنْصُور ← فُلَاء / غَلَمَاء ← تَنَقْعَلَوْنَ ← تَنَقْعَلَمُونَ

۷- اسنایی با صیغه‌ها و ضمایر

همان‌طور که می‌دانید در زبان عربی، مذکر و مؤنث و همچنین مشتی وجود دارد و این باعث شده است تعداد صیغه‌های (ساختهای) عربی بسیار بیشتر از فارسی باشد. در جدول زیر صیغه‌های عربی به همراه ضمایر آن‌ها آورده شده است:

ضمیر متصل	ضمیر منفصل	نام صیغه به عربی	نام صیغه	
ي	أنا: من (مرد یا زن)	للمتكلّم وحده	متكلّم وحده	اول شخص مفرد
ك	أنت: تو (یک مرد)	للمخاطب	مفرد مذکر مخاطب	دوم شخص مفرد
ك	أنتِ: تو (یک زن)	للمخاطبة (للمخاطب + ة)	مفرد مؤنث مخاطب	
ه	هو: او (یک مرد)	للغاية	مفرد مذکر غایب	سوم شخص مفرد
ها	هي: او (یک زن)	للغاية (للغاية + ة)	مفرد مؤنث غایب	
نا	نحن: ما (بیشتر از یک نفر، مرد یا زن)	للمتكلّم مع الغير	متكلّم مع الغير	اول شخص جمع
كما	أنتما: شما (دو مرد)	للمخاطبین (للمخاطب + -ين)	مثنای مذکر مخاطب	دوم شخص جمع
كما	أنتما: شما (دو زن)	للمخاطبین (للمخاطب + ت + -ين)	مثنای مؤنث مخاطب	
كم	أنتم: شما (چند مرد)	للمخاطبین (للمخاطب + ين)	جمع مذکر مخاطب	
كئ	أنتن: شما (چند زن)	للمخاطبات (للمخاطب + ات)	جمع مؤنث مخاطب	
هما	هم: آن‌ها (دو مرد)	للغائيين (اللغائب + -ين)	مثنای مذکر غایب	سوم شخص جمع
هما	هم: آن‌ها (دو زن)	للغائيين (اللغائب + ت + -ين)	مثنای مؤنث غایب	
هم	هم: آن‌ها (چند مرد)	للغائيين (اللغائب + ين)	جمع مذکر غایب	
هئ	هئ: آن‌ها (چند زن)	للغائيات (اللغائب + ات)	جمع مؤنث غایب	

فعل ماضی

فعل ماضی فعلی است که در زمان گذشته انجام شده یا به وقوع پیوسته است. در زبان عربی هر فعلی ریشه‌ای دارد که به آن، حروف اصلی می‌گویند. این حروف در تمام صیغه‌ها وجود دارند و برای ساختن صیغه‌های مختلف در فعل ماضی، نشانه یا علامتی به انتهاشان اضافه می‌شود.

نحوه به حرف اصلی اول «فاء الفعل»، به حرف اصلی دوم «عين الفعل» و به حرف اصلی سوم «لام الفعل» می‌گویند.
در جدول زیر ساختار و شکل ثابت ۱۴ صیغه فعل ماضی به همراه مثال آورده شده است.

مثال	ساختار فعل ماضی	ضمیر منفصل	نام صیغه
ذَهَبَتْ (رفتم)	- - - تْ	أنا	للُّمُتَكَلِّمُ وَحْدَه (متكلم وحده)
ذَهَبَتْ (رفتی)	- - - تْ	أنت	لِلْمُخَاطَبِ (مفرد مذكر مخاطب)
ذَهَبَتْ (رفتی)	- - - تِ	أنتِ	لِلْمُخَاطَبَةِ (مفرد مؤنث مخاطب)
ذَهَبَ (رفت)	- - -	هُوَ	لِلْغَائِبِ (مفرد مذكر غائب)
ذَهَبَتْ (رفت)	- - - تْ	هِيَ	لِلْغَائِبَةِ (مفرد مؤنث غائب)
ذَهَبَنَا (رفتیم)	- - - نَا	أَنْحَنِ	لِلْمُتَكَلِّمُ مَعَ الْغَيْرِ (متكلم مع الغير)
ذَهَبْتُمَا (رفتید)	- - - تَمَا	أَنْتَمَا	لِلْمُخَاطَبَيْنِ (مثنى مذكر مخاطب)
ذَهَبْتُمَا (رفتید)	- - - تَمَا	أَنْتَمَا	لِلْمُخَاطَبَيَّنِ (مثنى مؤنث مخاطب)
ذَهَبْتُمْ (رفتید)	- - - تْم	أَنْتُمْ	لِلْمُخَاطَبَيْنِ (جمع مذكر مخاطب)
ذَهَبْتُنَّ (رفتید)	- - - تُنَّ	أَنْتَنَّ	لِلْمُخَاطَبَاتِ (جمع مؤنث مخاطب)
ذَهَبَاهَا (رفتند)	ا - - -	هُمَا	لِلْغَائِبَيْنِ (مثنى مذكر غائب)
ذَهَبَتَا (رفتند)	- - - تَا	هُمَا	لِلْغَائِبَيَّنِ (مثنى مؤنث غائب)
ذَهَبَوا (رفتند)	- - - وَا	هُمْ	لِلْغَائِبَيْنِ (جمع مذكر غائب)
ذَهَبْنَ (رفتند)	- - - نَ	هُنَّ	لِلْغَائِبَاتِ (جمع مؤنث غائب)

از صیغه «لغایبات» به بعد، لام الفعل در فعل ماضی همواره ساکن است.

در صیغه‌های مخاطب، انتهای فعل‌ها با انتهای ضمیرشان یک شکل است: أَنْتَ ذَهَبَتْ / أَنْتَمَا ذَهَبْتُمَا /

حرکت عین الفعل (حرف اصلی دوم) در فعل‌های ماضی مختلف به صورت‌های متفاوت می‌آید؛ مثال: جَلَسَ - عَلِمَ - قَرَبَ.

شیوه منفی کردن فعل ماضی

فعل ماضی با «ما» منفی می‌شود؛ مثال: صَحِّحُنَا (خندیدیم) ← ما صَحِّحُنَا (نخندیدیم).

فعل مضارع

فعل مضارع فعلی است که دلالت بر انجام کاری یا رویدادن حالتی در زمان حال یا آینده دارد. برای ساخت صیغه‌های مختلف مضارع، نشانه یا علامتی به ابتداء و انتهای حروف اصلی اضافه می‌شود.

الكلمات المترافق

مرء = إنسان (إنسان)	سُرور = فَرَح (شادی)	بَصَر = عَيْن (چشم، دیده)
مُجْتَهَد = مُجِد = ساعي (کوشما)	صَارَت = أَصْبَحَت (شد، گردید)	جَذْوَة = شَرَّة (پاره آتش)
نور = ضياء (روشنایی، نور)	عُدوان = عَدَاوَة (دشمنی)	خُسْرَان = ضَرَر (زيان، ضرر)
ساعَدَ = نَصَرَ (ياری کرد)	غَيْم = سَحَابَة (ابر)	ذَات = صَاحِبة (صاحب، دارا)
	فَائِزٌ = نَاجِح (موفق، پیروز)	رَقَدَ = نَام (خوابید)

الكلمات المتضادة

كَثِير (زياد) ≠ قَلِيل (كم)	زَرْعَ (كاشت) ≠ حَصَدَ (درو كرد)	أَرْضَ (زمين) ≠ سَمَاءَ (آسمان)
لَيْلَ (شب) ≠ نَهَارَ (روز)	صَبَاحَ (صبح) ≠ لَيْلَ (شب)	أَرْذَلَ (فرومایگان) ≠ أَفَاضِلَ (شايسنگان)
مَمْنُوعَ (ممنوع) ≠ مَسْمُوحَ (مجاز)	ضَيَاءَ (روشنایی) ≠ ظُلْمَةَ (تاریکی)	أَبْيَضَ (سفید) ≠ أَسْوَدَ (سیاه)
مُجْتَهَدَ (کوشما) ≠ گَسْلَانَ (تنبل)	ضَاحِكَ (خندان) ≠ باکی (گربان)	إِشَّالْ (بیرس) ≠ أَجِبْ (جواب بدہ)
نِهايَةَ (پایان) ≠ بِدايَةَ (آغاز)	عُدوانَ (دشمنی) ≠ صَدَاقَةَ (دوستی)	بَيْعَ (فروختن) ≠ شِراءَ (خریدن)
نَهَضَ (برخاست) ≠ جَلَسَ (نشست)	عَدْوَ (دشمن) ≠ صَدِيقَ (دوست)	تَعِيشُ (زندگی می کنی) ≠ تَمُوتُ (می میری)
يَسَارَ (چپ) ≠ يَمِينَ (راست)	غَالِيَ (گران) ≠ رَخِيصَ (ارزان)	حَقَ (حق) ≠ باطِلَ (باطل)
يَنْفَعُ (سود می رساند) ≠ يَضرُ (ضرر می رساند)	عَدَادً (فردا) ≠ أَمْسِ (دیروز)	حَزِينَ (ناراحت) ≠ مَسْرُورَ (شاد)
يُخْرِجُ (خارج می کند، درمی آورد) ≠ يُدْخِلُ (داخل می کند)	قَبِيجَ (زشت) ≠ جَمِيلَ (زیبا)	دِنْيَا (دنیا) ≠ آخرَةَ (آخرت)
	قَرِيبَ (نزدیک) ≠ بَعِيدَ (دور)	ذَهَبَ (رفت) ≠ جاءَ (آمد)
	قَصِيرَ (کوتاه) ≠ طَوِيلَ (بلند)	رَاسِبَ (مردود) ≠ نَاجِحَ (موفق، قبول)

الجموع المكسرة

حُرُوف ← حَرْف (حرف)	أَلْوَان ← لَوْن (رنگ)	أحاديث ← حَدِيث (حدیث، سخن)
دُرَر ← دُر (مراوريده)	أَنْجُم ← نَجْم (ستاره)	أَبْوَاب ← بَاب (در)
دُرُوس ← درس (درس)	أَنْعَم ← نَعْمَة (نعمت)	أَحْجَار ← حَجَر (سنگ)
عَقَارِب ← عَقْرَب (عقربة ساعت)	أَيَّام ← يَوْمَ (روز)	أَرْذَل ← أَرْذَل (پستتر، فرومایه تر)
عُصُون ← عُصْنَ (شاخه)	تَراكِيب ← تَرَكِيب (ترکیب)	أَصْدِقَاء ← صَدِيقَ (دوست)
مَلَاسِ ← مَلَبِسَ (لباس، جامه)	جِبال ← جَبَلَ (کوه)	أَفْضَل ← أَفْضَل (شايسنگان، برتر)
	جَمْلَ ← جَمْلَة (جمله)	أَفْعَال ← فِعل (فعل، کار)

درس های جهارگزینه ای

وازگان

١- عَيْنُ الخطأ في ترجمة اللغات المعينة:

- ١) المؤمنون لا يَنْأِسُون من رحمة الله. ← نامید نمی شوند
 ٢) لا يبقى القمر خلف الغيم في السماء. ← ابرها
 ٣) عندما دخلت المديره، لا تجلس على الكرسي. ← ننشین
 ٤) هذان الدليلان واقفان أمام باب المتحف. ← دو راهنما

٢- عَيْنُ الصحيح في ترجمة المفردات:

- ١) حَبَّة: دوست داشتن ٢) ذاك: این
 ٣) ذات: داراي ٤) قُلْ: گفت

٣- عَيْنُ الخطأ في ترجمة المفردات:

- ١) بطّارة: باتری ٢) فريضة: واجب ديني
 ٣) مُفتَكِرَه: اندیشمند ٤) جذوة: جاذبه

٤- عَيْنُ الصَّحِيحَ فِي تَرْجِمَةِ الْكَلِمَاتِ الْمُعْيَنَةِ: «وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صَدِيقِ فِي الْآخِرِينَ»

- (٢) قرار بده - راستگوی زبان - دیگران
(٤) قرار داد - زبان نیکو - دیگران

- (١) قرار داد - زبان راستگو - آیندگان
(٣) قرار بده - یاد نیکو - آیندگان
٥- عَيْنُ ما فِيهِ كَلِمةً لَا تَنَاسِبُ الْأُخْرَى فِي الْمَعْنَى:

- (١) غيم - مطار - سحاب - بخار (٢) أسود - أبيض - أحمر - أصفر (٣) قمر - شمس - نجم - كوكب (٤) حبة - شجرة - غصن - ورق

٦- عَيْنُ الْخَطَأِ حَسْبَ التَّوْضِيحاَتِ:

- (٢) هُمُ الَّذِينَ يَأْخُذُونَ الْجَوَائزَ الْدَّهْبِيَّةَ فِي الْمَسَابِقَاتِ. الرايسون

- (١) قطعة من التار ذات حرارة و ضياء. الجذوة

- (٤) عَضُوٌ مِّنْ أَعْصَاءِ الشَّجَرَةِ تَنْمُوْ أَوْرَاقُهَا عَلَيْهِ. العصن

- (٣) غُرْفَةٌ طَوِيلَةٌ كَبِيرَةٌ فِي الْمَطَارِ يَتَنَظَّرُ فِيهَا الْمَسَافِرُونَ. القاعة

٧- «هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إِيَّانَ حَتَّى الْآن؟ لَا.....!». عَيْنُ الْمَنَاسِبِ لِلْفَرَاغَ:

- (٤) إِنْ شَاءَ اللَّهُ (٣) مَعَ السَّلَامَةِ (٢) إِلَى الْلَّقَاءِ (١) مَعَ الْأَسْفِ

٨- عَيْنُ الْمَنَاسِبِ لِلْفَرَاغَيْنِ: «إِنَّ الْقَمَرَ حَوْلَ الْأَرْضِ وَ يَأْخُذُ هُمَّ مِنَ الشَّمْسِ!»

- (٤) يَنْمُو - خَضِرَة (٣) يَنْزِلُ - شَرَرَة (٢) يَدُورُ - ضِيَاءَ (١) يَدُورُ - ظَلَامَ

٩- عَيْنُ الْعَبَارَةِ الَّتِي عَدَدُ الْمُتَنَسَّادَاتِ فِيهَا أَكْثَرُ:

- (١) إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِلَ هَلَكَ الْأَفَاضِلُ!

- (٣) الْكَلَامُ كَالْدَوَاءِ قَلِيلٌ يَنْفَعُ وَ كَثِيرٌ قَاتِلٌ!

١٠- عَيْنُ الْخَطَأِ عَنْ مُتَرَادِ الْكَلِمَاتِ الْمُعْيَنَةِ:

- (١) إِجْعَلْ هَذِهِ الرُّجَاجَةَ فِي مَكَانِهَا الْمَنَاسِبَ.

صَغِيْرٌ

- (٣) الْمَكْتَبَةُ الرَّئِيْسِيَّةُ فِي نَهَارِهَا هَذِهِ الشَّارِعِ.

بِدَائِيَّةٌ

١١- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي الْكَلِمَاتِ الْمُتَضَادَّةِ:

- (١) بَيْع ≠ شَراء

- (٢) قَبِيْح ≠ جَمِيلٌ

١٢- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي مُتَرَادِ الْكَلِمَاتِ:

- (١) أَضْوَاءُ الشَّمْسِ ذَاتُ حَرَارَةٍ. أَنوارٌ

- (٣) إِنَّتَشَرَ العَيْمُ فِي السَّمَاءِ. السَّحَابَ

١٣- عَيْنُ الْخَطَأِ عَنِ الْمُتَرَادِ وَ الْمُتَضَادَّ:

- (١) نَجَم = كَوْكَبٌ

(٢) شَقَّ = جَهَرٌ

١٤- أَيُّ عَبَارَةٍ لَا تَشْتَمِلُ عَلَى الْجَمِيعِ الْمُكَسَّرِ؟

- (١) نَحْنُ الْيَوْمَ قَرَأْنَا عَقَارِبَ السَّاعَاتِ بِالْعَرَبِيَّةِ!

- (٣) أَنْظَرُوا إِلَى تَلْكَ الدَّرَرِ الْجَمِيلَةِ فِي الْلَّيلِ!

١٥- عَيْنُ الْخَطَأِ حَوْلَ مَفْرَدِ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ:

- (١) أَنْجَمٌ: بَعْضٌ

- (٢) أَنْجَمٌ: نَجَمٌ

١٦- عَيْنُ الصَّحِيحَ حَوْلَ الْكَلِمَةِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطَأٍ: «مَنْ زَرَعَ الْعَدَوَانَ حَصَدَ الْخَسْرَانَ!»

- (٣) مُفَرُّدٌ «عَدُوٌّ»

- (٢) جَمِيعٌ «أَعْدَاءٌ»

(١) مُرَادِفَةُ «عَدَاوَةٌ»

ترجمة

١٧- إِعْمَلْ لِدُنِيَاكَ كَائِنَكَ تَعِيشُ أَبَدًا وَ اعْمَلْ لِآخِرِتِكَ كَائِنَكَ تَمُوتُ عَدَدًا:

- (١) برای دنیا خود به گونه‌ای تلاش کن که همواره زنده بمانی و برای آخرت به گونه‌ای کار کن که فردا شاید بمیری!

- (٢) برای دنیا خود چنان کار می کنی که همیشه زنده بمانی و برای سرای آخرت چنان کار می کنی که فردا می میری!

- (٣) برای دنیا خود به گونه‌ای تلاش کن گویی تا ابد زنده می مانی و برای آخرت چنان تلاش کن که فردا خواهی مردی!

- (٤) برای دنیا خود چنان کار کن که گویی همیشه زندگی می کنی و برای آخرت چنان کار کن که گویی فردا می میری!

١٨- إِنَّهَا نَمَتْ مِنْ حَبَّةٍ ضَغِيرَةٍ وَ صَارَتْ شَجَرَةً حَضِرَاءَ ذَاتَ فَوَاهِ كَثِيرَةً!:

- (١) آن از دانه کوچکی رشد کرد و درختی سرسیز و دارای میوه هایی فراوان شد!

- (٢) آن از دانه های کوچک رشد کرد و تبدیل به درخت شادابی شد که میوه هایی فراوان داشت!

- (٣) بدون شک آن هسته کوچک رشد می کند و درختی سرسیز با دانه هایی فراوان به وجود می آورد!

- (٤) قطعاً از دانه کوچکش رشد می کند و دارای میوه فراوان و درختی سرسیز می گردد!

۱۹- «فِي الْمَطَارِ قَدْ كَتَبُوا عَلَى لَوْحٍ كَبِيرٍ: أَدْخُلُوا مِنَ الْيَمِينِ وَأَخْرُجُوا مِنَ الْيَسَارِ!»

- ۱) در فرودگاه روی یک تابلوی بزرگ نوشته‌اند: از راست وارد شوید و از چپ خارج شوید!
- ۲) در فرودگاه روی تابلوی بزرگ می‌نوشته‌اند: از راست وارد شده و از چپ خارج می‌شوید!
- ۳) در موزه روی یک تابلوی بزرگ نوشته‌اند: از راست وارد شوید و از چپ خارج شوید!
- ۴) بر روی یک تابلوی بزرگ در یک ایستگاه نوشته‌اند: از راست وارد شوید و از چپ خارج شوید!

۲۰- «ذَلِكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ فِي السَّمَاوَاتِ السَّمَاءَ مِثْلَ الشَّرَرَةِ وَأَوْجَدَ فِي الْلَّيلِ فَمَرَّاً»:

- ۱) آن همان خدایی است که خورشید را در آسمان همچون آتش و ماه را در شب به وجود آورد!
- ۲) این همان خداوندی است که در آسمان خورشید را مانند پاره آتش و در شب ماهش را قرار داد!
- ۳) آن همان خدایی است که در آسمان خورشید را همچون پاره آتش آفرید و در شب ماهش را پدید آورد!
- ۴) او همان پروردگاری است که آفرید در آسمان شعله آتش را و در شب ماه را پدید آورد!

۲۱- «أَعْلَنَ الْمَدِيْرُ: سَاعَةً الدُّخُولِ إِلَى الشَّرْكَةِ تَكُونُ السَّابِعَةُ إِلَّا رَبِيعًا وَالْخُروجُ مِنْهَا الثَّالِثَةُ وَالرَّبِيعُ!»: مدیر اعلام کرد:

۱) ساعت ورود به شرکت هفت و ربع و خروج از آن یک ربع به سه است!

۲) ساعت ورود به شرکت یک ربع به هفت و خروج از آن سه و ربع می‌باشد!

۳) ساعت حضور در شرکت هفت و چهل و پنج دقیقه و خروج از آن سه و ربع است!

۴) ساعت واردشدن به شرکت یک ربع به هفت و خروج از آن یک ربع به سه است!

۲۲- «لَا تَنْظُرُوا إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِ النَّاسِ وَصَوْمَهُمْ وَلَكِنْ انْظُرُوا إِلَى صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ»:

۱) به نماز زیاد مردم و روزه‌شان نگرید ولی به گفتار درست و به جای آوردن امانت آن‌ها بنگرید!

۲) به فراوانی نماز و روزه‌هایشان نگاه نکنید بلکه راست‌کرداری و امانتداری آن‌ها را ببینید!

۳) زیادی نماز و روزه مردم را نمی‌بینید ولی زیادی راستگویی و درستکاری را می‌بینید!

۴) به فراوانی نماز مردم و روزه‌شان نگاه نکنید بلکه به راستی گفتار و امانتداری نگاه کنید!

۲۳- «جَذْوَةُ السَّمَسِ مُسْتَعِرَةٌ وَضَيْأَهَا وَحَرَارُهَا مُنْتَشِرَةٌ أَيْضًا»:

۱) شعله‌های آتش خورشید، فروزان و شراره و حرارت‌ش پخش و پراکنده است!

۲) پاره آتش خورشید فروزان است و روشنایی آن و گرمایش هم پراکنده است!

۳) شراره‌های خورشید درخشان است و نورها و گرمایش هم پراکنده می‌گردد!

۴) شراره خورشید درخشان است و روشنایی و گرمایش پخش شده است!

۲۴- «قُلْ لِلَّهِ يَعْلَمُ أَنْ يَأْكُلُ دَوَاءَهُ ثَلَاثَ مَرَاتٍ فِي هَذِهِ السَّاعَاتِ: التَّابِعَةُ إِلَّا رَبِيعًا، الثَّالِثَةُ وَالنَّصْفُ وَالْحَادِيَةُ عَشَرَةً وَالرَّبِيعُ!»

۱) به بیمار گفت دارویش را سه بار در این ساعتها بخورد: هفت و ربع، سه و نیم و یازده و ربع!

۲) به مريض بگو دارویش را سه بار در اين ساعتها بخورد: يک ربع به هفت، سه و نیم و یازده و ربع!

۳) به بیماران بگو داروهایشان را سومین بار در این ساعت بخورند: يک ربع به هفت، دو و نیم و يک ربع به يازده!

۴) به مريض بگو دارو را دفعه سوم در اين ساعت بخورد: شش و چهل و پنج دقیقه، سه و نیم و ده و چهل و پنج دقیقه!

۲۵- «زَانَ اللَّهُ الْعَصُونَ النَّفِرَةُ لِأَشْجَارِ حَدِيقَتِنَا بِالْأَرْهَارِ الْحَمَرَاءِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ!»:

۱) در این سال خداوند شاخه‌های سرسبیز درختان باعجهة ما را با گل‌های قرمز زینت می‌دهد!

۲) خداوند امسال شاخه‌های درخت تروتازه باغمان را با گل‌های قرمز مزین کرد!

۳) خداوند شاخه‌های سرسبیز درختان این باغ را با گل‌های قرمزش زینت داد!

۴) خداوند امسال شاخه‌های تروتازه درختان باغمان را با گل‌های قرمز زینت داد!

۲۶- «تَسْقُي الْحَبَّةَ الَّتِي تَرْعَهَا الْأَرْضُ وَتَخْرُجُ مِنْهَا لِتُصْبِحَ نَبَاتًا أَخْضَرًا!»:

۱) دانه‌ای که آن را می‌کاریم، زمین را می‌شکافد و از آن خارج می‌شود تا گیاه سبزی شود!

۲) دانه‌ای که آن را کاشتیم، زمین را شکافت و از آن خارج شد تا گیاه سبزی شود!

۳) دانه‌ای را که زمین را می‌شکافند، می‌کاریم تا با خارج شدن از آن گیاهانی سرسبیز شوند!

۴) دانه‌ای که در زمین می‌کاریم، آن را می‌شکافد و از آن خارج می‌شود تا گیاهی تروتازه تبدیل شود!

۲۷- «قَدْ أَوْجَدَ اللَّهُ الْقَمَرَ وَالْكَوَاكِبَ لِيَخْرُجَ الْأَرْضَ مِنَ الظُّلْمَةِ عَنْدَ الْلَّيلِ!»:

۱) خداوند ماه و ستارگان را پدید آورده است تا زمین را در هنگام شب از تاریکی ببرون آورد!

۲) خداوند ماه و ستاره را به وجود آورد تا تاریکی زمین را به هنگام شب از بین ببرد!

۳) ماه و ستارگان به دستور خدا به وجود آمدند تا زمین را از تاریکی‌های شب خارج کنند!

۴) خدا کسی است که ماه و ستاره‌ها را به وجود می‌آورد تا زمین را از تاریکی‌های شب درآورد!

۲۸- «جَهْرُتْ أَمْرِيَكَا بَعْضُ الْبَلَدَانِ بِأَسْلَحَةٍ غَيْرِ مَسْمُوحةٍ بِسَبَبِ الْعَدُوَانِ عَلَى إِيرَانِ!»

(۱) آمریکا برخی کشورها را به سلاح‌های ممنوعه مجهز کرد تا علیه ایران دشمنی کند!

(۲) آمریکا به علت دشمنی با ایران، تجهیزات سلاح‌های غیرمجاز برخی کشورها را افزواد!

(۳) آمریکا به سبب دشمنی کردن علیه ایران، برخی کشورها را به سلاح‌های غیرمجاز مجهز کرد!

(۴) آمریکا به خاطر دشمن‌بودن با ایران سلاح‌های غیرمجاز برخی کشورها را مجهز می‌کند!

۲۹- «إِشْتَدَتِ الرِّيحُ فِي ثَلَاثِ مُحَافَظَاتٍ جُنُوبِيَّةٍ وَ زَادَتِ عَلَى اغْبِرَارِ مُدَنِّهَا!»

(۱) با شدت گرفتن باد در سه استان جنوبی بر غبار آلودگی هوای شهرها افزوده شد!

(۲) باد در سه استان جنوبی شدت گرفت و بر غبار آلودگی شهرهای آن افزود!

(۳) باد در سه استان جنوبی شدت می‌گیرد و بر غبارهای شهرهای آن افزوده می‌شود!

(۴) در سه شهرستان جنوبی کشور، باد شدت گرفت و سپس تیره‌رنگی شهرهای آن افزایش یافت!

۳۰- «تَبَحُثُ قُدْرَةُ الْبَشَرِ الْمُفْتَكِرَةُ عَنْ طُرُقٍ لِيُنْتَفَعَ بِالنَّعْمِ الْإِلَهِيَّةِ بِأَحْسَنِ صُورَةٍ مِنِ الْمَاضِيِّ حَتَّى الْآَنِ!»

(۱) قدرت اندیشمند انسان از گذشته تا اکنون به دنبال راههایی می‌گردد تا از نعمت‌های الهی به بهترین شکل بهره‌مند شود!

(۲) قدرت متفکرانه بشر از گذشته تا حال به دنبال کشف راهی است تا از نعمت‌های خدا به بهترین شکل سود ببرد!

(۳) انسان با نیروی اندیشمند خود از گذشته راههایی می‌یافتد تا از نعمت‌های خدا استفاده کند!

(۴) انسان با قدرت خود و اندیشه‌اش در گذشته راههایی می‌یافتد تا از نعمت‌های الهی به بهترین شکل بهره‌مند شود!

۳۱- «مَا نَجَحَ الرَّياضِيُّ فِي الْمَسَابِقَةِ فَقَبْلَ أَرْضِ الْمَلَعْبِ، ثُمَّ تَرَكَ كَهْ بِدْمَوْعِ مُسْهَمَرِّاً!»

(۱) ورزشکار در مسابقه پیروز نشد، پس در زمین ورزشگاه آن را پذیرفت، سپس با اشک‌هایی ریزان آن را ترک کرد!

(۲) ورزشکار که در مسابقه برنده نشده بود، زمین بازی را بوسید، سپس آن جا را با اشک‌هایی ریخته شده ترک نمود!

(۳) ورزشکار در مسابقه پیروز نشد، پس زمین ورزشگاه را بوسید، سپس با اشک‌هایی ریزان آن را ترک کرد!

(۴) ورزشکار در آن مسابقه برنده نشد، پس آن را در زمین پذیرفت و با اشک‌هایی که می‌ریخت، آن جا را ترک کرد!

۳۲- «تَدُورُ الْأَرْضُ عَلَى شَكَلِيْنِ: دَوَرَاهُنَا حَوْلَ نَفْسِهَا لِمَدَّةِ يَوْمٍ كَامِلٍ وَ دَوَرَاهُنَا حَوْلَ الشَّمْسِ لِمَدَّةِ سَنَةٍ كَامِلَةً!»

(۱) زمین به چند صورت می‌چرخد: چرخش آن پیرامون خویش که یک روز طول می‌کشد و چرخش آن به دور خورشید که یک سال طول می‌کشد!

(۲) زمین به دو شکل می‌چرخد: چرخش آن پیرامون خودش به مدت یک روز کامل و چرخش پیرامون خورشید به مدت یک سال کامل!

(۳) چرخش زمین به دو شکل است: یک دور به مدت یک روز کامل پیرامون خود می‌چرخد و یک دور به مدت یک سال کامل پیرامون خورشید می‌چرخد!

(۴) زمین دو دور می‌چرخد: چرخش در اطراف خودش که یک روز کامل است و چرخش در اطراف خورشید که یک سال کامل است!

۳۳- «كَانَ آبَاؤُنَا يَؤَكِّدُونَ دَائِمًاً أَنَّ طَرِيقَ الْوَصْولِ إِلَى الْعَزَّةِ هُوَ الْإِحْسَانُ فِي حَقِّ النَّاسِ!» (رِيَاضِيٌّ ۹۴ - بِالْكَمِيِّ تَغْيِيرِ)

(۱) تأکید پدران ما همیشه این بوده است که طریق دستیابی بر بزرگی، احسان کردن به مردم است!

(۲) سفارش نیاکان ما تأکید بر این بوده که راه حصول به بزرگی‌ها، خوبی کردن در حق ناس است!

(۳) پدران ما همواره تأکید می‌کرند که راه رسیدن به بزرگی، نیکی کردن در حق مردم است!

(۴) نیاکان ما دائمًا سفارش می‌کنند که طریق رسیدن به بزرگی‌ها، احسان در حق الناس است!

۳۴- «الْفَرَصُ الْذَّهَبِيَّةُ تَحْصُلُ لِجَمِيعِ النَّاسِ، وَلَكُنَّ النَّاجِحِينَ هُمُ الَّذِينَ يَسْتَفِيدُونَهَا!» (رِيَاضِيٌّ ۹۴ - بِالْكَمِيِّ تَغْيِيرِ)

(۱) فرصت‌هایی طلایی وجود دارد که برای همه مردم پیش می‌آید، ولی تنها پیروزمندان هستند که موفق به استفاده آن‌ها می‌شوند!

(۲) فرصت‌های طلایی برای تمامی مردم حاصل می‌گردد، ولی انسان‌های موفق همان کسانی هستند که از آن‌ها استفاده می‌کنند!

(۳) فرصت‌های زرین برای همه انسان‌ها حاصل شدنی است، اما تنها افراد پیروز هستند که استفاده‌اش می‌کنند!

(۴) برای تمامی مردم فرصت‌های زرین به دست می‌آید، ولی فقط افراد موفق به بهره‌مندی از آن نایبل می‌شوند!

۳۵- «هُؤُلَاءِ شَاعِرَاتٍ وَ لَهْنَ أَشْعَارَ ذاتِ عَاطِفَةٍ نَافِذَةٍ وَ شَعْورٌ عَمِيقٌ!»

(۱) این‌ها شعرایی هستند که اشعارشان دارای عاطفه‌ای نافذ و احساساتی عمیق است!

(۲) اینان شاعر هستند و اشعاری دارند که عاطفه‌ای نافذ و احساساتی عمیق دارد!

(۳) این شاعران را اشعاری است با عاطفة تأثیرگذار و احساس عمیق!

(۴) این شعرا اشعاری دارند با عواطف تأثیرگذار و احساساتی عمیق!

- ١) ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ تَقُلُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴾ ای کسانی که ایمان آور دید برای چه می‌گویید آن‌چه را که انجام نمی‌دهید!
- ٢) ﴿ إِعْلَمُوا صَالِحًا إِتَّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلَيْهِ ﴾ کار نیک انجام دهید و من به آن‌چه می‌کنند دانا هستم!
- ٣) أَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَ لَوْ بِالظِّينِ فَإِنَّ طَلَبَ الْعِلْمِ فَرِيقَةٌ: علم را حتی در چین بیاموزید، زیرا خواستن دانش واجب است!
- ٤) هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ ثَمَرَاتٍ؟ آیا می‌دانی که خداوند از آسمان آبی را نازل کرد، پس به وسیله آن میوه‌های خارج شد؟

٣٧- عَيْنُ الخطأ:

- ١) هُؤُلَاءِ الْأَعْدَاءِ هُجُومُوا عَلَى بِلَادِ مُسْلِمَةٍ وَ قُتُلُوا بِرِجَالِهَا! این‌ها دشمنانی هستند که به یک کشور مسلمان حمله کردند و مردانش را کشتنند!
- ٢) إِرْحَمْ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمُكَ مَنْ فِي السَّمَاءِ: به کسی که در زمین است رحم کن تا کسی که در آسمان است به تو رحم کن!
- ٣) الْكَلَامُ كَالَّذِي أَقْلَلَهُ يَنْتَفِعُ وَ كَثِيرُهُ قَاتِلٌ: سخن مانند داروست؛ اندک آن سود می‌رساند و زیادش کشنده است!
- ٤) مَنْ زَرَعَ الْغَدَوَانَ حَصَدَ الْحُسْرَانَ: هر کس دشمنی کاشت، زیان درو کرد!

٣٨- عَيْنُ الخطأ:

- ١) تَعْيِيرُ حِرَارَةِ الْجَوِّ الْمِيَاهَ عَلَى سطحِ الْأَرْضِ إِلَى بَخَارٍ تَصْعَدُ إِلَى السَّمَاءِ: حرارت جو، آب‌های روی سطح زمین را به بخارهایی تغییر می‌دهد که به سمت آسمان بالا می‌روند.
- ٢) فَتَتَشَكَّلُ الْغَيْوُمُ وَ تَتَحَرَّكُ فِي السَّمَاءِ وَ تَزِيدُ كَمْيَةً أُخْرَى مِنْ بَخَارِ المَاءِ فِي الْغَيْوُمِ: پس ابرها را تشکیل می‌دهند و در آسمان به حرکت درمی‌آورند و مقدار دیگری از بخار آب در ابرها اضافه می‌شود.
- ٣) وَ بِالنَّتْيَةِ يَزِيدُ حِجْمُ قَطَرَاتِ الْمَاءِ فِي الْغَيْوُمِ فَتَتَرَاكُمُ السُّحُبُ: و در نتیجه حجم قطره‌های آب در ابرها زیاد می‌شود و ابرها متراکم می‌شوند.
- ٤) ثُمَّ يَبِدُ الْمَطَرُ بِالْتَّزُولِ إِلَى سطحِ الْأَرْضِ عَلَى شَكْلِ قَطَرَاتِ الْمَاءِ: سپس باران شروع به باریدن به شکل قطره‌های آب بر روی سطح زمین می‌کند!

٣٩- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) إِشْتَرَى الرَّجُلُ لِزَوْجِهِ خَاتِمًا فِي الْأَحْجَارِ الْغَالِيَةِ: مرد برای همسرش انگشتی با سنگ ارزشمند خرید!
- ٢) إِنَّ اللَّهَ شَقَ الْأَرْضَ تَحْتَ أَقْدَامِ إِسْمَاعِيلَ وَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءً: خداوند زمین را در زیر پای اسماعیل ﷺ شکافت و آب از آن بیرون آمد!
- ٣) صَارَ خَمْسَةُ طُلَابٍ فِي مَدْرَسَتِنَا رَاسِبِينَ فِي السَّنَةِ الدَّرَاسِيَّةِ الْثَالِثَةِ: پنج دانش‌آموز در مدرسه ما در سال سوم تحصیلی مردود شدند!
- ٤) كَانَ طَلَوْعُ الشَّمْسِ الْيَوْمَ فِي التَّسْاعَةِ السَّادِسَةِ إِلَّا زُبْعًا: امروز طلوع خورشید در ساعت شش و ربع می‌باشد!

٤٠- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) إِذَا قَدَرْتَ أَنْ تَرَحَّمَ عَلَى مَنْ ظَلَمَكَ فَيَرْحَمُكَ اللَّهُ: اگر توانستی به کسی که به تو ستم می‌کند رحم کنی، پس خدا هم به تو رحم خواهد کرد!
- ٢) مَعَ انتشارِ مَرْضٍ فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ وَاجِهَ الْمَرْضَى فَلَأَنَّ الدَّوَاءَ: بانتشار یک بیماری در این شهر، بیماران با کمبود دارو مواجه شدند!
- ٣) لَا تَنْتَظُوْرُوا إِلَى مَا يَقُولُ بَلْ اَنْتَظُوْرُوا إِلَى مَا فَعَلَ مِنْ أَقْوَالِهِ: به چیزی که گفت ننگرید، بلکه به آن‌چه از گفته‌اش عمل می‌کند بنگرید!
- ٤) يَنْكِسِرُ نُورُ الشَّمْسِ بَعْدَ الْعَبُورِ مِنْ قَطَرَاتِ الْمَطَرِ ثُمَّ يُوجَدُ سَبْعَةُ أَلْوَانٍ: نور خورشید پس از عبور از قطره‌های باران می‌شکند و هفت رنگ پدید می‌آید!

٤١- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) شَجَرَةٌ وَاحِدَةٌ إِذَا سَقَطَتْ عَلَى الْأَرْضِ يَسْعُرُ بِهَا النَّاسُ كَلَّهُمْ: درخت وقتی بر زمین می‌افتد همگی مردم آن را احساس می‌کنند،
- ٢) وَلَكِنْ عِنْدَمَا تَنَمُّ غَابَةٌ كَبِيرَةٌ لَا يَسْعُرُ بِهَا أَحَدٌ: ولی هنگامی که جنگل بزرگ رشد کرده باشد هیچ کس آن را احساس نمی‌کند،
- ٣) هَكَذَا أَغْلَبُ الْتَّالِسِ لَا يَشْعُرُونَ بِنَمْوَكَ: غالب مردم این چنین هستند، رشدت را احساس نمی‌کنند،
- ٤) يَقْتَهِمُ إِلَى سَقْوَطِكَ أَكْثَرُ، فَرَاقِبُ: به افتادن بیشتر دقت می‌کنند، پس مراقب خود باش!

٤٢- عَيْنُ الخطأ:

- ١) بَعْضُ الْأَحْيَانِ أَنْتَ فِي حَالَةِ الْإِبْتِاعِ عَنِ اللَّهِ: بعضی وقت‌ها تو در حال دورشدن از خدا هستی،
- ٢) وَ لَا تَرَى عَيْنَكَ مِنَ اللَّهِ أَثْرَأً: و چشمانت نشانهای از خدا نمی‌بینند،
- ٣) فَجَأَةً تَحْدُثُ وَاقْعَةً صَغِيرَةً وَ تَرْجِعُ إِلَيْهِ: ناگهان اتفاق کوچکی می‌افتد و به سوی او برمی‌گرددی،
- ٤) هَذِهِ يَدُ اللَّهِ الَّتِي تَرِيدُ أَنْ تُتَقْدِّمَ: این دست خداست که می‌خواهد تو نجات پیدا کنی!

٤٣- دَانَةُ كَوْچَكَى در باغچه به آرامی در زیر نور خورشید فروزان رشد کرد و گل زیبایی شد!:

- ١) الْحَيَّةُ الصَّغِيرَةُ فِي حَدِيقَةٍ نَمَتْ بِهِدْوَهُ فَهُوَ تَحْتَ الضَّوْءِ الْمُسْتَعِرَةِ لِلشَّمْسِ وَ صَارَ وَرَدَةً جَمِيلَةً!
- ٢) نَمَتْ حَبَّةً صَغِيرَةً فِي الحَدِيقَةِ بِهِدْوَهِ تَحْتَ ضَوْءِ الشَّمْسِ الْمُسْتَعِرَةِ وَ صَارَتْ وَرَدَةً جَمِيلَةً!
- ٣) تَنَمُّ حَبَّةً فِي حَدِيقَةٍ صَغِيرَةٍ أَمَامِ أَضْوَاءِ الشَّمْسِ الْمُسْتَعِرَةِ وَ صَارَتْ وَرَدَةً جَمِيلَةً!
- ٤) تَنَمُّ حَبَّةً صَغِيرَةً فِي الحَدِيقَةِ تَحْتَ أَضْوَاءِ الْمُسْتَعِرَةِ مِنَ الشَّمْسِ وَ صَيَّرَتْهَا وَرَدَةً جَمِيلَةً!

بائع خناقة
شريف

- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): این شیشه را در جای مناسبش قرار بده.
- گزینه (۲): دانشآموز کوشا در امتحانات آخر سال موفق می‌شود.
- گزینه (۳): کتابخانه اصلی در انتهای این خیابان است.
- کشاورز محصول را زیر خورشید فروزان درو می‌کند.
- ۱۱- **گزینه ۴ ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): فروش ≠ خرید / گزینه (۲): زشت ≠ زیبا / گزینه (۳): دور ≠ نزدیک / گزینه (۴): اندیشمند ≠ بالقدار، توانمند
- ۱۲- **گزینه ۴** در این گزینه «أوجَد» به معنای «پدید آورد» است و با کلمه «حَفَر» که به معنای «حفر کرد، کند» می‌باشد، متراffد نیست.
- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): نورهای خورشید دارای حرارت است. ← پاره آتش
- نورها / گزینه (۲): پاره آتش خورشید، فروزان است. ← پاره آتش / گزینه (۳): ابر در آسمان پراکنده شد. ← ابر / گزینه (۴): کارگر در زمین چاهی را پدید آورد. ← گند
- ۱۳- **گزینه ۲ ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): ستاره = ستاره / گزینه (۲): شکافت = مجھز کرد / گزینه (۳): ارزان ≠ گران / گزینه (۴): چپ ≠ راست
- ۱۴- **گزینه ۳** در این گزینه جمع مکسر وجود ندارد. «الصالحون» جمع مذکور سالم و «عبادات» جمع مؤثث سالم است.
- بررسی سایر گزینه‌ها** در سایر گزینه‌ها به ترتیب «عَقَرْبٌ» جمع مکسر «عَقَرْبٌ»، «الدُّرُّر» جمع مکسر «الدُّرُّ» و «آثار» جمع مکسر «أَثَرٌ» است.
- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): ما امروز عقربه‌های ساعت را به عربی خواندیم.
- گزینه (۲): آن نیکوکاران برای عبادت‌هایشان در مسجد جمع می‌شوند.
- گزینه (۳): به آن مواریدهای زیبا در شب نگاه کنید. / گزینه (۴): این شاعر، عراقی است و آثار جالبی در نثر و شعر دارد.
- ۱۵- **گزینه ۱** «أَنْعَمٌ» و «يَعْمَمُ» هر دو به معنای «نعمت‌ها» و مفردشان «نِعْمَة» است.
- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): نعمت‌ها: نعمت / گزینه (۲): ستارگان: ستاره / گزینه (۳): سنگها: سنگ / گزینه (۴): باران‌ها: باران
- ۱۶- **گزینه ۱ ترجمه‌عبارت** «هر کس دشمنی کاشت (بکارد)، زیان درو کرد (می‌کند).»
- «عدوان و عداوة» هر دو به معنای «دشمنی» هستند و با هم متراffد‌اند و متضاد آن‌ها «صَدَاقَة» است.
- ۱۷- **گزینه ۴ ترجمه‌گزینه‌ها** اعمل: کار کن (رد سایر گزینه‌ها) / کأن: گوبی (رد گزینه‌های ۱ و ۲) / لآخرتك: برای آخرت (رد گزینه‌های ۲ و ۳): کلمه «سرای» در گزینه (۲) نیز اضافی است.
- تموت: می‌میری، خواهی مرد (رد گزینه (۱) نکه فعل مضارع را به صورت آینده هم می‌توان ترجمه کرد؛ بنابراین ترجمه «تموت» در گزینه (۳) به صورت آینده غلط نیست.
- ۱۸- **گزینه ۱ ترجمه‌گزینه‌ها** نَمَت: رشد کرد؛ فعل ماضی ساده است. (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / حَمَّةٌ صَفِيرَةٌ: دانه کوچکی، دانه‌ای کوچک (رد سایر گزینه‌ها) / صارت: شد، گردید (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / حَضَرَاءٌ سرسبز (رد گزینه (۲)) / فواكه کثیره: میوه‌هایی فراوان (رد گزینه‌های ۳ و ۴)

- ۱- **گزینه ۲ ترجمه‌درست** «ابر» («الْعَيْمٌ» مفرد است).
- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): مؤمنان از رحمت خدا نامید نمی‌شوند.
- گزینه (۲): ماه در آسمان پشت ابر باقی نمی‌ماند. / گزینه (۳): هنگامی که مدیر وارد شد، روی صندلی ننشین. / گزینه (۴): این دو راهنمای روبه‌روی در موزه ایستاده‌اند.
- ۲- آن / گزینه (۴): بگو
- ترجمه‌درست سایر گزینه‌ها** گزینه (۱): دانه / گزینه (۲): آن / گزینه (۴): بگو
- ۳- **گزینه ۴ ترجمه‌عبارت** «پاره آتش»
- ۴- **گزینه ۳ ترجمه‌عبارت** «برای من یاد نیکو در [میان] آیندگان قرار بده.»
- ۵- **گزینه ۱ ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): ابر - فرودگاه - ابر - بخار / گزینه (۲): سیاه - سفید - قرمز - زرد / گزینه (۳): ماه - خورشید - ستاره - ستاره / گزینه (۴): دانه - درخت - شاخه - برگ
- ۶- **گزینه ۲ ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): تکه‌ای از آتش دارای حرارت و روشنایی پاره آتش / گزینه (۲): آن‌ها کسانی هستند که جواز طلایی را در مسابقات می‌گیرند. ← مردوشدگان / گزینه (۳): اتاقی طولانی و بزرگ در فرودگاه که مسافران در آن منتظر می‌مانند. ← سالن / گزینه (۴): عضوی از اجزای درخت که برگ‌هایش روی آن می‌روید. ← شاخه
- ۷- **گزینه ۱ ترجمه‌عبارت** «آیا تا الان به ایران سفر کرده‌ای؟ نه، متأسفانه.»
- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): متأسفانه / گزینه (۲): به امید دیدار / گزینه (۳): به سلامت / گزینه (۴): اگر خدا بخواهد
- ۸- **گزینه ۲ ترجمه‌عبارت** «قطعًا ماه اطراف زمین می‌چرخد و روشنایی اش را از خورشید می‌گیرد.»
- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): می‌چرخد - تاریکی / گزینه (۲): می‌چرخد - روشنایی / گزینه (۳): پایین می‌آید - پاره آتش / گزینه (۴): رشد می‌کند - سرسبز
- ۹- **گزینه ۴ ترجمه‌عبارت** در این گزینه «عَدَاوَةٌ وَ صَدَاقَةٌ» و «العَاقِلُ وَ الْجَاهِلُ» متنضاد هستند.
- بررسی سایر گزینه‌ها** در گزینه (۱) «الْأَرَازِلُ» و «الْأَفَاضِلُ» در گزینه (۲) «زَرَعٌ» و «حَصَدٌ» و در گزینه (۳) «قَلِيلٌ» و «كَثِيرٌ» با هم متضاد هستند.
- ترجمه‌گزینه‌ها** گزینه (۱): هرگاه فرمونایگان به فرمانروایی رسیدند (برسند)، شایستگان هلاک شدند (می‌شوند). / گزینه (۲): هر کس دشمنی کاشت (بکارد)، زیان درو کرد (می‌کند). / گزینه (۳): سخن مانند داروست، اندکش سود می‌رساند و بسیارش گشته است. / گزینه (۴): دشمنی عاقل بهتر از دوستی نادان است.
- ۱۰- **گزینه ۳ ترجمه‌گزینه‌ها** در این گزینه «نِهايَه» به معنای «پایان» و «بِدايَه» به معنی «آغاز، شروع» می‌باشد؛ بنابراین این دو واژه متضاد هستند نه مترادف.
- بررسی سایر گزینه‌ها** گزینه (۱): «اجْعَلْ» و «ضَعَ» هر دو فعل امر و به معنای «قرار بده» می‌باشند. / گزینه (۲): «الْمُجَتَهَدُ» و «السَّاعِي» به معنای «تلاشگر، کوششکار» هستند. / گزینه (۴): «الْفَلَاحُ» و «الزَّارَعُ» هر دو به معنای «کشاورز» هستند.

(رد سایر گزینه‌ها) و تَخْرُج: خارج می‌شود؛ فعل مضارع است و نباید به صورت ماضی یا مصدر ترجمه شود. (رد گزینه‌های ۲ و ۳) / نباتاً أَخْضَرَ: گیاهی سبز، گیاه سبزی (رد گزینه‌های ۳ و ۴) /

۲۷ - گزینه ۲ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها قَدْ أَوْجَدَ: پدید آورده است، به وجود آورد (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / الكَوَابِكَ: ستاره‌ها؛ جمع «الكَوَابِكَ» است. (رد گزینه‌های ۲) / لِيَخْرُجَ: تا بیرون آورده، تا خارج کند. (رد گزینه‌های ۲ و ۳) / مِنَ الظَّلْمَةِ: از تاریکی (رد سایر گزینه‌ها) /

عَنْ الدَّلَلِ: هنگام شب (رد گزینه‌های ۳ و ۴) /

نَكِّيَهُ: قَدْ + ماضی) معمولاً معادل ماضی نقلی در زبان فارسی است.

۲۸ - گزینه ۳ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها جَهَزَ: مجهز کرد (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / بَسِبِّ الْقَدْوَانِ: به خاطر دشمنی (رد گزینه‌های ۱) /

۲۹ - گزینه ۴ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها إِشَّدَّتْ: شدت گرفت؛ فعل ماضی است. (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / ثَلَاثَ مُحَافَطَاتِ: سه استان

(رد گزینه‌های ۴) / زَادَتْ: افزود، زیاد کرد (رد سایر گزینه‌ها) / إِغْبَارَ: غبار آلودگی (رد گزینه‌های ۳) / مُدَنَّهَا: شهرهای آن (رد گزینه‌های ۱)

۳۰ - گزینه ۵ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها تَبَحَّثَ: می‌گردد، جست و جو می‌کند (رد گزینه‌های ۴) / قَدْرَةُ الْبَشَرِ الْمُفَتَّكِرِ: قدرت اندیشمند انسان

(رد گزینه‌های ۲ و ۴) / طَرْقٌ: راه‌هایی؛ جمع است (رد گزینه‌های ۲) / إِلَهِيَّةُ الْهَيِّ: الهی، خدایی (رد گزینه‌های ۲ و ۳) / بِأَحْسَنِ صُورَةٍ: به بهترین شکل (رد گزینه‌های ۳)

نَكِّيَهُ در ترکیب «قدرة البشر المفتکرة» که یک ترکیب وصفی - اضافی است، ابتدا مضاف‌الیه و سپس صفت آمده است، اما در هنگام ترجمه، مطابق زبان فارسی، ابتدا باید صفت را ترجمه کنیم و سپس مضاف‌الیه را.

۳۱ - گزینه ۶ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها ما نَجَحَ: موفق نشد، پیروز نشد (رد گزینه‌های ۲) / فِي الْمَسَايِقِ: در مسابقه (رد گزینه‌های ۴) / قَبْلَ: بوسیله (رد گزینه‌های ۱ و ۴) / أَرْضَ الْمَلَعِبِ: زمین ورزشگاه (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / ثُمَّ: سپس (رد گزینه‌های ۴) / بِدُمُوعِ مُنْهَمَرَةٍ: با اشک‌هایی ریزان (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

نَكِّيَهُ «ما» بر سر فعل ماضی، آن را منفی می‌کند. (ما نَجَحَ) موفق نشد)

۳۲ - گزینه ۷ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها شَدَوْرَ: می‌چرخد (رد گزینه‌های ۳) / شَكَلَيْنِ: دوشکل؛ متنی است. (رد گزینه‌های ۱ و ۴) / دَوْرَانَهَا: چرخش آن؛ اسم است و نباید به صورت فعل ترجمه شود. (رد گزینه‌های ۳) / لِمَدَةٍ يَوْمٍ كَامِلٍ: به مدت یک روز کامل (رد گزینه‌های ۱ و ۴) / لِمَدَةٍ سَنَةٍ كَامِلَةٍ: به مدت یک سال کامل (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

۳۳ - گزینه ۸ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها كَانَ ... يُؤْكِدُونَ: تأکید می‌کردن؛ کان + مضارع معادل ماضی استمراری است. (رد سایر گزینه‌ها) / العَزَّةُ: بزرگی؛ مفرد است نه جمع. (رد گزینه‌های ۲ و ۴) /

في حق الناس: در حق مردم (رد گزینه‌های ۱)

۳۴ - گزینه ۹ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها الْفَرْصُ الدَّهْبِيَّةُ: فرصت‌های طلاسی (رد گزینه‌های ۱) / تَحْصُلُ: به دست می‌آید، حاصل می‌شود (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / هُمُ الَّذِينَ: همان کسانی هستند که (رد سایر گزینه‌ها) / يَسْتَفِيدُونَهَا: از آن‌ها استفاده می‌کنند (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

المَطَارِ: فرودگاه (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / قَدْ گَتَبُوا: نوشته‌اند، نوشته‌اند (رد گزینه‌های ۲) /

أَدْخُلُوا: وارد شوید؛ فعل امر است. (رد گزینه‌های ۲) / الْيَمِينُ: راست (رد گزینه‌های ۳) / أُخْرَجُوا: خارج شوید؛ فعل امر است (رد گزینه‌های ۲) / الْيَسَارُ: چپ (رد گزینه‌های ۳)

۲۰ - گزینه ۱۰ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها ذَلِكَ: آن (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / الشَّمْسُ: خورشید (رد گزینه‌های ۴) / الشَّرَرَةُ: پاره آتش، زبانه آتش (رد گزینه‌های ۱ و ۴) / خلق: آفرید، به وجود آورد (رد گزینه‌های ۲) / قَمَرَهُ: ماهش (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

۲۱ - گزینه ۱۱ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها الدَّخُولُ: ورود، واردشدن؛ مصدر فعل «دخل» است. (رد گزینه‌های ۳) / السَّابِعَةُ إِلَّا رِبْعًا: یک ربیع به هفت، شش و چهل و پنج دقیقه (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / الثَّالِثَةُ وَ الرَّبِيعُ: سه و ربیع (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

۲۲ - گزینه ۱۲ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها لَا تَنْظُرُوا: نگاه نکنید؛ فعل نهی است. (رد گزینه‌های ۳) / كَثْرَةُ ضَلَالٍ: فراوانی نماز (رد گزینه‌های ۱) / الناسُ: مردم (رد گزینه‌های ۲) / صَوْمٌ: روزه؛ «صوم» مفرد است (رد گزینه‌های ۲) / اَنْظُرُوهُ: بنگرید، نگاه کنید؛ فعل امر است. (رد گزینه‌های ۳) / صِدْقَةُ الْحَدِيثِ: راستی گفتار، راستگویی (رد گزینه‌های ۱ و ۲) / أَدَاءُ الْأَمَانَةِ: امانتداری (رد گزینه‌های ۳)

۲۳ - گزینه ۱۳ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها جَذْوَةُ: پاره آتش، شراره؛ مفرد است. (رد گزینه‌های ۳) / ضِيَاءُ: روشنایی، نور؛ مفرد است. (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / أَيْضًا: هم چنین، نیز (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

نَكِّيَهُ با توجه به آن که در جمله از هیچ فعلی استفاده نشده، در ترجمة آن از فعل ربطی «است» استفاده می‌کنیم (رد گزینه‌های ۳).

۲۴ - گزینه ۱۴ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها قُلَ: بگو؛ فعل امر است. (رد گزینه‌های ۱) / المَرِيضُ: بیمار؛ مفرد است نه جمع! (رد گزینه‌های ۳) / أَنْ يَأْكُلُ: که بخورد (رد گزینه‌های ۳) / دَوَاهَةُ: دارویش؛ مفرد است. (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / ثَلَاثَ مَرَاتٍ: سه بار (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / السَّابِعَةُ إِلَّا رِبْعًا: یک ربیع به هفت، شش و چهل و پنج دقیقه (رد گزینه‌های ۱) / الثَّالِثَةُ وَ النَّصْفُ: سه و نیم (رد گزینه‌های ۳) / الحَادِيَةُ عَشْرَةُ وَ الرَّبِيعُ: یازده ساعت؛ ساعتها؛ جمع است. (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / السَّابِعَةُ إِلَّا رِبْعًا: یک ربیع به هفت، شش و چهل و پنج دقیقه (رد گزینه‌های ۱) / الثَّالِثَةُ وَ النَّصْفُ: سه و نیم (رد گزینه‌های ۳) / الْحَادِيَةُ عَشْرَةُ وَ الرَّبِيعُ: یازده و ربیع (رد گزینه‌های ۳ و ۴)

۲۵ - گزینه ۱۵ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها زَانَ: زینت داد؛ فعل ماضی است (رد گزینه‌های ۱) / التَّضِيرَةُ: تروتازه (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / أَشْجَارٌ: درختان؛ جمع مکسر «شجرة» است. (رد گزینه‌های ۲) / حَدِيقَتَنَا: باغمان (رد گزینه‌های ۳) / الْحَمَراءُ: قرمز (رد گزینه‌های ۳)

تَوْهِهُ «الْعَصُونَ الْتَّضِيرَةُ» ترکیب وصفی است و «التَّضِيرَةُ» صفت «الْعَصُون» است نه صفت برای «الأشجار». (رد گزینه‌های ۲)

۲۶ - گزینه ۱۶ بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها تَشَقُّقُ: می‌شکافد؛ فعل مضارع و مفرد است. (رد گزینه‌های ۲ و ۳) / الْحَبَّةُ: دانه؛ مفرد است نه جمع. (رد گزینه‌های ۳) / الْحَبَّةُ الَّتِي نَزَرَعْهَا: دانه‌ای که آن را می‌کاریم (رد گزینه‌های ۲) / تَشَقُّقُ ... الْأَرْضُ: زمین را می‌شکافد؛

- ٤٤- گزینه ۱** بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها این هتل: هذا الفندق
رد گزینه ۳) از ساعت شش و بیست: من الساعة السادسة و الأربع
(رد سایر گزینه‌ها) / صبحانه: الفطور (رد گزینه‌های ۲ و ۴)
نکته برای «ساعت کامل + بیست» می‌توان از ترکیب «عدد ترتیبی
ال» دار + + الرُّبِع استفاده کرد.
- ٤٥- گزینه ۲** بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها رنگ: لون؛ مفرد است.
(رد گزینه ۴) میوه: الفاكهة؛ مفرد است و نباید به صورت جمع
باید. (رد گزینه ۳) سبز: الأخضر (رد سایر گزینه‌ها) / زرد: الأصفر
(رد گزینه ۱) تغییر داد: غير؛ فعل ماضی در صیغه مفرد مذکور غایب
است. (رد سایر گزینه‌ها)
- ٤٦- گزینه ۳** بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها خوابیدن: النوم، الزفود
(رد گزینه ۴) هشت ساعت: ثمانی ساعات (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / یک
روز: الیوم الواحد (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / سلامت: جسم و روح: سلامة
الجسم و النفس (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / کمک می‌کند: يُساعد؛ فعل
مضارع است و مفعول ندارد. (رد گزینه‌های ۱ و ۴)
- ٤٧- گزینه ۴** بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها دانش آموز: التلميذ، الطالب؛
مفرد است نه جمع. (رد گزینه ۱) / شبهات‌ها: تشابهات؛ جمع است. (رد
گزینه ۴) / شبهات‌های زندگی ...: تشابهات حیاة ...؛ ترکیب اضافی است
و باید به صورت (مضاف + مضاف إلیه) باید. (رد گزینه ۲) / کلاع: الغُراب
(رد گزینه ۴) می‌گشت: كان يَبْحَثُ؛ اولاً «می‌گشت» ماضی استمراری
است و معادل آن در عربی باید به صورت «كان + فعل مضارع» باید
(رد گزینه‌های ۲ و ۴)؛ ثانیاً با توجه به «دانش آموز» که مفرد است، باید در
صیغه مفرد مذکور غایب باشد. (رد گزینه ۱)
- ٤٨- گزینه ۵** بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها غرق شدگان: الغارقون،
الغريقون؛ «غرق شدگان» اسم است. (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / دنیوی:
الدنيوية (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / زیر آن‌ها: لاتِهم (رد گزینه ۳) / سرای
آخرت: الدار الآخرة (رد سایر گزینه‌ها)
- ٤٩- گزینه ۶** ترجمه عبارت هر کس دشمنی بکاره، زبان درو می‌کند.
ترجمه گزینه‌ها گزینه ۱): اگر شکر کنید، قطعاً برای شما زیاد می‌کنم و
اگر کفران کنید، محققًا عذاب من شدید و سخت است. / گزینه ۲): هرگاه بدی کردی از آزار و اذیتها در امان نیستی؛ چون دیر یا زود
مکافات عمل خود را خواهی دید. / گزینه ۳): هر مصیبتی به شما
برسد به خاطر اعمالی است که انجام داده‌اید. / گزینه ۴): اگر بدی
می‌کنی، انتظار خوبی نداشته باش؛ چراکه اگر درخت خار بکاری، گل
پاسمن درو نمی‌کنی.
- ٥٠- گزینه ۷** ترجمه عبارت «و آن را با ستارگانی مانند مروایدهای
پر اکنده زینت داد.»
- ترجمه گزینه‌ها گزینه ۱): ما آسمان دنیا را با چراغ‌هایی زینت دادیم. /
گزینه ۲): ستارگان به فرمان او مسخر شده‌اند. / گزینه ۳): او
کسی است که ستارگان را برای شما پدید آورد تا به وسیله آن‌ها در
تاریکی‌های خشکی و دریا هدایت شوید. / گزینه ۴): ما آن‌چه را که
بر زمین است زینتی برایش قرار دادیم.
- ٥١- گزینه ۸** ترجمه عبارت «ای کسانی که ایمان آوردید برای چه
می‌گویید ان‌چه را که انجام نمی‌دهید؟»

- ٣٥- گزینه ۱** بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها هؤلاء شاعرات: اینان شاعر
هستند (رد سایر گزینه‌ها) / و لَهُنْ أَشْعَار: و اشعاری دارند (رد سایر
گزینه‌ها) / عاطفة: عاطفة‌ای؛ مفرد است نه جمع. (رد گزینه‌های ۳ و ۴)
شعر: احساسی؛ مفرد است. (رد گزینه‌های ۱ و ۳)
- ٣٦- گزینه ۲** ترجمه دوست سایر گزینه‌ها گزینه (۲): کار نیکو انجام
دهید، به درستی که من به آن چه انجام می‌دهید آگاه هستم. /
گزینه (۳): علم را حتی در چین بجوبیید؛ زیرا خواستن داشت واجب
است. / گزینه (۴): آیا می‌دانی که خداوند از آسمان، آبی را نازل کرد
پس به وسیله آن میوه‌هایی درآورد!
- ٣٧- گزینه ۱** ترجمه دوست این دشمنان به یک کشور مسلمان
حمله کردند و مردانش را کشتد.
- ٣٨- گزینه ۲** ترجمه دوست پس ابرها تشکیل می‌شوند و در آسمان به
حرکت درمی‌آیند و مقدار دیگری از بخار آب در ابرها اضافه می‌شود.
- ٣٩- گزینه ۱** ترجمه دوست سایر گزینه‌ها گزینه (۱): مرد برای
همسرش انگشت‌تری خرید که در آن سنگ‌های گران قیمت
وجود داشت. / گزینه (۲): به راستی خداوند زمین را زیر پاهای
اسماعیل علیه السلام شکافت و از آن آبی بیرون آورد. / گزینه (۴): امروز
طلوخ خورشید در ساعت یک ربع به شش بود.
- ٤٠- گزینه ۱** ترجمه دوست سایر گزینه‌ها گزینه (۱): اگر توانستی به
کسی که به تو ستم کرده رحم کنی، پس خداوند به تو رحم می‌کند
(خواهد کرد). / گزینه (۳): به چیزی که می‌گوید نگاه نمکید، بلکه به
آن‌چه از گفته‌های ایش عمل کرده بنگیرید. / گزینه (۴): نور خورشید بعد از
عبور از قطره‌های باران شکسته می‌شود سپس هفت رنگ پدید می‌آورد.
- ٤١- گزینه ۱** ترجمه دوست سایر گزینه‌ها گزینه (۱): یک درخت
هرگاه بر زمین بیفتند، همگی مردم آن را احساس می‌کنند. / گزینه (۲):
ولی هنگامی که جنگل بزرگی رشد می‌کند، هیچ کس آن را احساس
نمی‌کند. / گزینه (۴): دقتشان به افتادن بیشتر است، پس مراقب باش!
- ٤٢- گزینه ۱** ترجمه دوست «این دست خدادست که می‌خواهد تو را
نجات دهد.»
- ٤٣- گزینه ۱** بررسی موارد کلیدی در گزینه‌ها دانه کوچکی: حَبَّةٌ صَغِيرَةٌ
(رد گزینه‌های ۱ و ۳) در باغچه: في الحديقة (رد گزینه‌های ۱ و ۳)
به آرامی: بَهْدُوء (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / زیر: تحت (رد گزینه ۳) / نور
خورشید فروزان: ضَوء الشَّمْسِ الْمُسْتَعْرَةِ؛ اولاً «نور» مفرد است؛ ثانیاً
«فروزان» صفت «خورشید» است نه «نور». (رد سایر گزینه‌ها) / شد:
صارَت، أَصْبَحَت؛ به علّت مؤشّبودن «حَتَّة» باید به صورت مؤثّث بیاید.
(رد گزینه‌های ۱ و ۴)
- ٤٤- گزینه ۱** نکته برای تشخیص مذکور یا مؤثّث بودن فعل باید دقت کنیم که
 فعل مربوط به کدام کلمه است.